

A Nagy Kör

Vlagyimir Szorokin

Merog kezelte a vasgépet. Én mellette ültem. Obu, Triv és Jaszto a hátunk mögött. Merog a Jég országának legfőbb városán vezetett keresztül a vasgépet. A város óráin a pontos idő 18.35 volt. A város utcáit vasgépek sokasága töltötte meg. Amelyek húsrobotokat szállítottak. Amelyek a munkanapot követően a városközponttól a kóházaik felé tartottak. Ahol rokoni húsrobotok vártak rájuk. Ahol a test boldogsága várt rájuk.

A városközponttól egy olyan utcán haladtunk kifelé, amelyet a helyi húsrobotok egy országukban nagyon jól ismert húsrobotról neveztek el. Az ismert húsrobot harcostársaival összefogva nyolcvannyalc földi évvel ezelőtt megdöntötte a Jég országát bő háromszáz éven keresztül irányító húsrobotok dinasztiáját, és bevezette saját uralmát. Az pedig az összes húsrobotnak az új törvény előtti egyenlőségén alapult. Aminek értelmében a Jég országában az összes húsrobotnak egy családként kellett élnie.

Részlet a *23000* című, a Gondolat Kiadónál megjelenő regényből

S munkálkodnia kell e család javáért, a Jég országában élő minden húsrobot testének boldogsága érdekében. A Jég országának húsrobotjai hetvennégy éven keresztül e szerint a törvény szerint éltek. Azután pedig már nem annak alapján éltek. Lévnén, hogy a húsrobotok közt nem lehetséges a testvériség. És ők nem voltak képesek hosszabb időn át egyetlen családnak érezni magukat, nem tudtak örvendezni idegen testek boldogsága fölött. Minden egyes húsrobot mindenk fölött a saját testének boldogságát akarta elérni. A test boldogságáért a húsrobotok képesek voltak lopni, csalni, gyilkolni. Ezért nem tudtak hosszabb ideig békében élni. A húsrobotok szakadatlanul versenyeztek egymással, elnyomta és meglopta egyik a másikat. Országok rontottak rá más országokra. A húsrobotok állandóan fegyverkeztek, egyre tökéletesebb harci eszközöket készítettek. És a test boldogsága érdekében állandóan ölték egymást. A test boldogsága volt a húsrobotok legfőbb célja. A test boldogsága pedig olyankor következett be, amikor a húsrobot teste kellemesen érezte magát, ha kényelemben létezett. A saját testük elégedettsége végett élt élet jelentette a Föld nevű bolygó valamennyi húsrobotja számára a legfőbb törvényt.

A vasgépek áradatában araszolva megérkeztünk egy térre, ezt a helyi húsrobotok egy olyan húsrobot tiszteletére nevezték el, ami negyvenhárom földi évvel korábban egy vasgépen kirepült a Föld melletti térségbe. Azokban az években a Jég országa roppant büszke volt erre az utazásra. Mégpedig azért, mert ennek az országnak a húsrobotjai képesek voltak elkészíteni egy vasgépet, amelyik alkalmas ilyen nagy útra. Az ország irányítói meg akarták mutatni a többi országnak saját hazájuk erejét. Annak érdekében, hogy a többi ország tisztelje és félje a Jég országát. A téren ott állt annak a húsrobotnak a vasszobra, amelyik végrehajtotta az utazást. Ezt azért készítették róla, hogy a helyi húsrobotok emlékezzenek arra a bizonyos húsrobotra. Amelyik már rég nem volt az élők sorában.

Erről a térről elkanyarodtunk jobbra. S elindultunk egy olyan húsrobotról elnevezett úton, ami a Jég országának irányítója volt néhány évtizeddel korábban. Ezen az úton már kevesebb vasgép cirkált. Folyton megelőztek minket, a bennük ülő húsrobotok mielőbb szerettek volna eljutni otthonaikba, hogy hozzájussanak testük oly régóta várt boldogságához. Elhaladtunk egy kőépítmény mellett, a tetején négy egybekapcsolt, aranyozott vasrúd volt. Az építmény ablakai nyitva voltak. Húsrobotok éneke hallatszott ki bentről. Arról énekeltek, mennyire szeretik a mennybéli nyént, amelyik meggyőződésük szerint megteremtette a Földet, és minden élőlényt a földön. Imádkoztak ehhez a lényhez és a fiához, aki eljött a Földre, hogy testvéries életre tanítsa a húsrobotokat, s fohászaik közben abban reménykedtek, hogy haláluk után gondoskodnak számukra új testről, és annak a testnek örök boldogságáról. Láttam az ablakon keresztül a lehajtott fejüket. Ima közben nem is sejtették, *ki* halad el mellettük egy közönséges vasgépben.

Balra kanyarodtunk, és egy nagy épületnél láltuk magunkat, amelyben okos húsrobotok átadták ismereteiket fiatalabb

húsrobotoknak. A hasonló jellegű épületek közül a Jég országában ez volt a legnagyobb. Egy dombtetőn állt, a Jég országának legfőbb városa fölé magasodott. Elhaladtunk az épület mellett. Kapuin százával tódultak ki a fiatal húsrobotok. Egész nap asztaloknál ültek, ahol vagy az okos húsrobotokat hallgatták, vagy ezerszám olvasták a papirosokra vetett betűket. Ezek a fiatal húsrobotok eljövendő életükre készültek. Megtanulták, hogyan lehet vasgépeket szerkeszteni, számításokat végezni, különböző anyagokat elegyíteni mindenféle kombinációkban, vasgépet kilőni a Föld melletti térbe, betűket róni papirosra, kövezetekre és fémeket találni a Földben, meghódítani idegen országokat, becsapni és leöldösni a többi húsrobotot.

Elhagyva ezt a nagy építményt balra fordultunk, és egy térre értünk. Itt rengeteg vasgép állt, teméntelen sok húsrobot tolongott. A tér közepén húsrobotok táplálékot árultak. Vagyis terméseket, zöldségfélét, különféle állatok tetemeit és cafatjait. A hazafelé igyekvő húsrobotok megvásárolták a táplálékukat. Azért, hogy otthon elkészítsék a maguk bonyolult ennivalóját. Némelyik húsrobot ugyanitt erjedt gabonalevet ivott, és parázsló levélzúzalék füstjét szívta magába. Ami elégedettséggel töltötte el testüket.

Más húsrobotok tömegével tartottak egy alacsony épület felé, beözönltek az ajtaján. A bejárat a föld alá vezetett. Ott acélpályákon száguldó vasgépek százai hordták szét a húsrobotokat a város különböző szegleteibe. Vasgépünket a közelben hátrahagyva elindultunk a föld alá vezető bejáratához. Húsrobotok sokasága vett minket körül. A tömeggel együtt leereszkedtünk a föld alá, miután a bejáratnál pénzt fizettünk. A húsrobotok tömege *gomolygott* a vágyaktól. Akadtak ott megfáradt húsrobotok, amik a házaik felé igyekeztek, ahol rokoni húsrobotok várták őket, valamint meleg, bonyolult ennivaló, ágy, és olyan üvegdoboz, amelyikben húsrobotok árnyai mozogtak és beszéltek. Akadtak húsrobotok, amelyek teleszívták magukat erjedt gabonalevél, amitől üdőbbek, másoknál élénkebbek lettek; hangosan fecserészték és nevettek, amint átéreztek testük időleges boldogságát. Seregyi húsrobot egyforma színű szövetszabattal a fején és a nyaka körül ugyanazokat a szavakat bömbölte; ezek a húsrobotok egy speciális helyre utaztak, ahol húsrobotok tízezei figyelték, ahogyan húsz húsrobot egy füves mezőn gurigat egy rugalmas gömböt, amit lábbal adogatnak; a gömb mozgásától függően a húsrobotok hol boldogan ordítottak, hol zokogtak, vagy pedig egymásnak estek. Fiatal húsrobotok egy csoportja, amik teleszívták magukat erjedt gabonalevél, egy speciális házba utazott, ahol a sötétben fehér falon húsrobotok árnyait mutogatják; a fiatal húsrobotok izgatottan megvitatták az egyes árnyakat, összehasonlították őket, kifejtették, melyik árny a jobb; a fiatal húsrobotok igyekeztek hasonlítani ezekre az árnyakra.

Befutott egy hosszú vasgép, ajtók nyíltak rajta. A húsrobotok tömege az ajtókhöz tódult.

Bentről egy másik tömeg özönlött kifelé. A húsrobotok lökdösődtek; egyesek kifelé törtettek, mások befelé. Bepréseltük

magukat az ajtón. Becsukták mögöttünk. S a vasgép meglódlott. Belsejében húsrobotok álltak és ültek. Amelyek beszálltak, azok igyekeztek mielőbb leülni a szabaddá vált helyekre, hogy testük minél nagyobb kényelembe kerüljön. Az ülő húsrobotok bóbiskoltak, vagy papírkötegeket lapoztak, amiket betűk borítottak. A betűket olvasva szavakat raktak össze, amelyek a húsrobotokban mindenféle fantáziákat szültek. Ezek a fantáziák elterelték a húsrobotok figyelmét a hétköznapi gondokról. Akárcsak a gyümölcsök és a gabona erjedt leve, a betűk a papíron ideiglenes élvezetet okoztak a húsrobotoknak. A tömeget szétlökösve a vasgép közepén végigbukdácsolt egy lábatlan húsrobot, két fabotra támaszkodva. Panaszos hangon pénzt kért, hogy azon ennivalót vegyen. Némelyik húsrobot adott a lábatlan húsrobotnak némi pénzt, de a legtöbb úgy tett, mintha nem hallaná a panaszos hangját.

Kisvártatva a vasgép megállt. Kiszálltunk, átréseltük magunkat a húsgepek tömegén. S azonnal megéreztek a *mieinket*. Sokan voltak a tömegben. Mind egyfelé mozogtak. Velük tartottunk. A *mieink* keresztülverekedték magukat a kijárat felé özönlő tömegen. A húsrobotok tolongtak, lökdösődtek, igyekeztek egymás elé vágni. Mi velük szemben haladtunk. A föld alatti helyiség túlsó végében volt egy sárga ajtó, rajta a Jég országának nyelvéen írott felirat volt. A felirat arra figyelmeztetett, hogy a sárga ajtón csak azok a húsrobotok mehetnek be, amik a földalatti helyiségben dolgoznak. Ezen az ajtón időnként belépett valaki a *mieink* közül. Mi is bementünk. Rögtön az ajtó mellett ott ült Tyiz fivér, azoknak a húsrobotoknak az egyenruhájában, amik a rendre ügyeltek. Ő csak a *mieinket* engedte be. Beléptünk. S egy szerkezet segítségével még mélyebbre ereszkedtünk. Ott kezdődött egy földalatti óvóhely. A húsrobotok arra az esetre alakították ki, ha nagy háború törne ki. Ezen az óvóhelyen több tízezer húsgepet kellett volna elhelyezni. Amik nyugodtan akár hónapokig élhettek volna a föld alatt. A Testvériség kilenc éve megkaparintotta az óvóhelyet. Azt a húsrobotot, amelyik a Jég országának kormányában az óvóhelyért felelt, megsemmisítették. A helyét Ma fivér foglalta el.

A vasgép az óvóhely központjába vitt bennünket. A Testvériség itt egy nagy, kör alakú termet épített. Amikor beléptem, a szívem megrebent: a teremben már sokan összegyűltek a *mieink* közül. Különféle utakon-módokon jutottak el ide: egyesek, mint mi is, a húsrobotok föld alatti járatain át, mások közvetlenül fönről. Megállás nélkül áramlottak befelé az újonnan érkezők. A szívem *ragyogott* a várakozástól. A fivérek és a nővérek némán álltak mellettem. Felesleges volt beszélőnk a húsgepek nyelvén: szíveink másfajta *beszélgetésre vártak*. Elnéztem a *mieinket*. Itt voltak a szívükben *szívósak*, olyanok, mint Uf, Odo, Sztam, Jefep és C. Voltak fiatalok is, akiket nemrégiben ébresztett fel a jégkalapács. A *szíveik készülődtek*. Egy gép végrehalására bejelentette, hogy a teremben pontosan 2300 fivér és nővér sereglett egybe. A többi fivér és nővér nem jött be a terembe, ők az ajtón kívül maradtak. C nővér *szívós szíve fellobbant*: jelt adott! A terem tükörsima padlóján körkörösén 2300 kék folt

gyulladt ki. Mindegyikünk ráállt a maga foltjára. Megalkottuk a Nagy Kört. Felemeltük a karjainkat. És egybekapcsoltuk kezünket.

Megéreztem a szíveket.

Készen álltunk.

Ám egyszercsak az egyik szív *kiesett*. S én menten *összereztem*: a Nagy Kör nem ért össze, nem zárult be. Dlu fivér a földre rogyott. Valami történt a testével: vagy eszméletét veszítette, vagy meghalt. Belépett a terembe Juked nővér. És Dlu fivér helyére állt. A nagy Kör bezárult. Kezünk ismét egybekapcsoldott. Szemünk lecsukódott. Szívünk *fellobbant*.

Mindannyian *megláttuk* Horn fivért.

Felragyogott a Kör középpontjában.

Beszélni kezdtünk vele.

Obu és Jusztó fivérek kezének és nyelvének érintésétől ocsúdtam fel. Simogatták és nyalogatták az arcomat. A *szíveik szívósabbak* voltak. Kinyitottam a szemem. A terem mozgásban volt: a fivérek és a nővérek javában kifelé vonultak. Ugyanazon az úton kellett távoznunk, amelyiken bejöttünk. Elhagytuk a termet, felszálltunk a vasgépre. Az a többi fivérrel és nővérral együtt eljuttatott bennünket a föld alól kivezető nyíláshoz. Elhaladtunk Tyiz fivér mellett, és kiléptünk a sárga ajtón. S a húsrobotok tömegében láltuk magunkat. Az órájuk mutatói 7 óra 28 percen álltak. A húsrobotok munkába siettek. A legtöbbnek semmi kedve nem volt hozzá. Mogorva elégedetlenség *gomolygott* bennük. A tömeg szótlánul hömpölygött a bejáratról a vasgépek felé, amelyek elvitték őket rendeltetési helyükre. Elindultunk, átvágván ezen a tömegen. A húsrobotok lefelé tódultak, mi viszont felfelé. Szótlánul lökdöstek minket. Áthatoltunk a tömegen, és kimentünk a levegőre. Itt is sok volt a húsrobot. A föld alá vezető bejáratához igyekeztek, amely elnyelte a testüket. Járás közben sokan közülük mohón szívták be a parázsló levéltörmelék füstjét.

A tömeget magunk mögött hagyva olyan utcán indultunk el, amelyet egy olyan húsrobotról neveztek el, amelyik megpróbálta meglelni a Föld világának értelmét és harmóniáját. Apránként eljutottunk a térre, ahol tegnap a vasmasinánkat hagytuk. A húsrobotoknál vásároltunk gyümölcsöt, amit megettünk. Beültünk a vasgépünkbe.

És elindultunk, hogy felkutassuk a Fény fivéreit és nővéreit.

(Holka László fordítása)